

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2024 / 13 / ... / 2 JULI 2024**

Inzake De heer ..., wonende ... te ..., vertegenwoordigd door Mr. ... loco Mr. ...,
advocaat met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ... met
maatschappelijke zetel te ..., ..., op de zitting vertegenwoordigd door Mr. ...
met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 13 maart 2024 heeft Mr. ... namens de heer ...
beroep ingesteld tegen de beslissing d.d. 29 januari 2024 van de raad van bestuur van
Scholengroep ... waarbij de tuchtsanctie ‘het ontslag’ werd opgelegd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is als vastbenoemd opvoeder tewerkgesteld in GO! Internaat ...

Op 11 april 2023 beslist de algemeen directeur van de Scholengroep ... om de heer ... bij hoogdringendheid preventief te schorsen met ingang van 17 april 2023. Hij beslist tevens om een tuchtonderzoek op te starten naar aanleiding van vermeend grensoverschrijdend gedrag.

Na de heer ... op 17 april 2023 te hebben gehoord, beslist de raad van bestuur van voormelde scholengroep om deze ordemaatregel te bevestigen. Ook het instellen van het tuchtonderzoek wordt bevestigd en bekrachtigd.

De onderzoekscel van het GO! wordt belast met het tuchtonderzoek. Zij leggen op 4 december 2023 het onderzoeksrapport neer. Op 18 december 2023 bespreekt de raad van bestuur het onderzoeksrapport.

De heer ... wordt vervolgens uitgenodigd voor een hoorzitting d.d. 29 januari 2024 aangaande drie tenlasteleggingen en het voornemen van de verwerende partij om in dit kader de tuchtsanctie 'het ontslag' op te leggen.

Na de heer ... te hebben gehoord, beslist de verwerende partij op 29 januari 2024 unaniem om de tuchtsanctie 'het ontslag' op te leggen omwille van de volgende tenlasteleggingen:

- “- Het stellen van ernstig grensoverschrijdend gedrag door het herhaaldelijk (op minstens 8 momenten) zonder toestemming en in diens afwezigheid betreden van de kamer van ... waarbij op minstens twee momenten door hem uitvoerig aan diens handdoek wordt geroken;*
- Het stellen van ernstig grensoverschrijdend gedrag door de kamers van ... en ... te betreden zonder toestemming en zonder dat deze leerlingen aanwezig waren in hun kamer;*

- Het stellen van ernstig grensoverschrijdend gedrag door zonder diens medeweten foto's te nemen van een leerling (...) waarbij ingezoomd werd op diens kruis en deze door te sturen naar andere personen en deze op een grensoverschrijdende manier -waarbij seksuele verhalen gecreëerd worden- te becommentariëren."

2. Het procedureverloop

De heer ... heeft namens verwerende partij met een e-mail d.d. 29 maart 2024 het administratief dossier ingediend.

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een e-mail en aangetekend schrijven van 2 mei 2024 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 21 maart 2024. Op vraag van de raadsman van verzoekende partij werd de zaak verdaagd van 28 mei 2024 naar 2 juli 2024. De partijen waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. De Kamer van beroep brengt vooreerst in herinnering dat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten, in casu de artikelen 6 t.e.m. 8 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs, volstaat om als een tuchtfeit te worden beschouwd (cf. Art. 12 voornoemd decreet). Verder kan ook uit een lichte fout een tuchtfeit voortvloeien. Er is evenmin bijzonder opzet vereist. Dat een

bepaalde tekortkoming onbewust of niet intentioneel zou zijn begaan, doet bijgevolg niet ter zake. Immers wordt in het tuchtrecht, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in het strafrecht, geen onderscheid gemaakt tussen opzettelijke en niet opzettelijke inbreuken. Zoals reeds gesteld volstaat het loutere feit van een tekortkoming aan de beroepsplichten opdat zulks kan worden beoordeeld als schuldig gedrag.

In het verlengde hiervan merkt de Kamer van beroep op dat de loutere vaststelling dat de verzoekende partij in het verleden geen negatieve evaluatie noch negatief functioneringsgesprek kreeg, of nog, hij een bepaalde opleiding genoot, als dusdanig niet verhinderen dat er sprake kan zijn van een tekortkoming aan de beroepsplichten.

4.2. Verder beschikt de Kamer van beroep over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid, zowel wat de feitenvinding, de bewezenverklaring van de feiten, de tuchtrechtelijke kwalificatie als de straftoemeting betreft, met dien verstande dat de Kamer van beroep de uitgesproken tuchtstraf niet mag verzwaren.

Aangaande het bewijs dat aan een bepaalde tenlastelegging ten grondslag ligt, beoordeelt de Kamer van beroep met andere woorden op discretionaire wijze de bewijswaarde van de gegevens uit het tuchtdossier om tot een bepaalde overtuiging te komen. Daarbij kan de Kamer steunen op bekentenissen, vaststaande feiten, getuigenissen, vermoedens, etc.

4.3.1. Wat de eerste tenlastelegging betreft, meent de verzoekende partij dat deze deels is gesteund op onrechtmatig verkregen bewijs. De beelden die de eerste tenlastelegging mede ondersteunen zouden immers zijn verkregen ingevolge een door een leerling onrechtmatig geplaatste camera. Dit brengt volgens de verzoekende partij met zich mee dat het aldus verkregen bewijs tevens onrechtmatig is.

In zoverre de verzoekende partij stelt dat de bestreden beslissing niet mede gesteund kan zijn op voormeld bewijsmateriaal, kan de Kamer van beroep deze zienswijze niet bijtreden.

Uit het dossier blijkt dat het bedoelde bewijsmateriaal aan de verwerende partij werd overgemaakt door een leerling die op eigen initiatief een camera in zijn kamer had geplaatst nadat hij had gemerkt dat iemand zonder zijn medeweten zijn spullen doorzocht. De verwerende partij werd bijgevolg in kennis gesteld van deze beelden zonder daartoe zelf enige actie te hebben ondernomen. In het verlengde hiervan, en in zoverre er in hoofde van de verwerende partij sprake zou zijn van onrechtmatig verkregen bewijs, oordeelt de Kamer van beroep dat de camerabeelden wel degelijk op rechtmatige wijze ter ondersteuning van onderhavig dossier kunnen worden aangegrepen. Onrechtmatig verkregen bewijsmateriaal dient immers enkel te worden geweerd indien er sprake is van een schending van een op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorwaarde, indien de begane onregelmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs heeft aangetast, of nog, indien het gebruik van het bewijs in strijd is met het recht op een eerlijk proces. De verzoekende partij toont geen van deze elementen op overtuigende wijze aan.

4.3.2. De Kamer van beroep stelt verder vast dat de verzoekende partij de feiten die aan de eerste tenlastelegging ten grondslag liggen als dusdanig niet ontkent. Dat mag, gelet op het in het dossier aanwezige bewijsmateriaal, niet verbazen. Niettemin grijpt de verzoekende partij een aantal elementen ter verdediging aan. Zo stelt de verzoekende partij dat ook andere collega's geregeld kamers van leerlingen zouden betreden (cf. eerste en tweede tenlastelegging). Bovendien wist hij klaarblijkelijk niet dat zulks niet hoorde en meent hij dat een dergelijke verplichting in zijn functiebeschrijving of instellingsgebonden opdracht dient te worden opgenomen.

Ook deze opvattingen kan de Kamer van beroep niet bijtreden. Zo laat de verzoekende partij na de bewering aangaande het betreden van kamers door collega's te staven. Zelfs een begin van bewijs ontbreekt. Verder kan gelet op de voorgelegde stukken, waaronder het intern reglement en het juridisch cahier, niet ernstig worden voorgehouden dat hij niet wist dat hij de kamers niet zomaar mocht betreden. Klaarblijkelijk betrad de verzoekende partij naar goeddunken en in strijd met de geldende voorschriften verschillende kamers van leerlingen omwille van een zogenaamde routinecontrole, als uitkijkpost teneinde de speelplaats van de hotelschool te bekijken, etc.

In zoverre de verzoekende partij meent dat het ruiken aan de handdoeken verband houdt met de vermeende muffe geur in de kamer, oordeelt de Kamer van beroep in navolging van de onderzoekscel en met verwijzing naar het onderzoeksrapport (p. 21) dat zulks erg ongeloofwaardig overkomt. Ten overvloede merkt de Kamer van beroep op dat de verklaringen van de verzoekende partij in dit verband tegenstrijdig zijn in zoverre enerzijds wordt verwezen naar een ‘onverluchte kamer’ en de geur van ‘gedragen kleren’ en anderzijds naar het ‘zonder nadenken’ doch zeer gericht ruiken aan twee handdoeken (vgl. p. 178 en p. 176 en 179 van het onderzoeksrapport).

4.4. De verzoekende partij meent verder dat het opleggen van de tuchtstraf louter verband houdt met een klacht afkomstig van een leerling die op onrechtmatige wijze een camera heeft geplaatst en waarop te zien is dat hij aan handdoeken ruikt.

Gelet op het voorliggende dossier, in het bijzonder het gevoerde tuchtonderzoek, het onderzoeksrapport en de bestreden beslissing, kan de verzoekende partij zulks niet ernstig voorhouden.

Voor zover als nodig merkt de Kamer van beroep op dat de feiten en de bijhorende tenlasteleggingen dermate samenhangend zijn, zowel wat de aard als wat de tijdsperiode waarin ze zich hebben voorgedaan betreft, dat ze terecht met elkaar in verband zijn gebracht en als dusdanig aanleiding hebben gegeven tot een tuchtstraf (cf. art. 19, §1, tweede lid Besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs).

4.5. Wat het grensoverschrijdend gedrag waarvan sprake in de derde tenlastelegging betreft, ontkent de verzoekende partij dat zou zijn ingezoomd op een bepaald lichaamsdeel. Er zou ook geen gezicht op de foto te zien zijn. Verder stelt de verzoekende partij dat hij de foto *“niet [heeft] doorgestuurd naar andere personen, alleen naar één vriend ...”*. Hij werpt tevens op dat zulks niet de aanleiding was waarvoor het onderzoek werd opgestart. In het verlengde hiervan betoogt de verzoekende partij: *“dit heeft men gewoon er nu bij getrokken”*.

De verzoekende partij ontkent met andere woorden enkel het inzoomen van de foto op een bepaald lichaamsdeel. Voor het overige schuift hij, net zoals bij de overige tenlasteleggingen, een aantal elementen naar voren die naar zijn oordeel de tenlastelegging zouden ontkrachten.

Dat het onderzoek initieel geen betrekking had op deze specifieke tenlastelegging, doet als dusdanig niet ter zake. Alle tenlasteleggingen houden duidelijk met elkaar verband (zie supra 4.4). Dat de verzoekende partij dit feit dermate bagatelliseert, door o.a. te poneren dat hij het beeldmateriaal ‘alleen’ met één vriend heeft gedeeld, toont naar het oordeel van de Kamer van beroep nogmaals aan dat hij nog steeds niet in staat is de ernst van de feiten naar behoren in te schatten. De Kamer van beroep is verontrust en verontwaardigd door deze houding.

4.6. Wat de vermeende discriminatie betreft, stelt de verzoekende partij het volgende: *“als hij een vrouw was geweest en geen homoseksuele man”* zou er van dergelijke speculaties geen sprake zijn.

De verzoekende partij blijft manifest in gebreke om (een vermoeden van) discriminatie aan te tonen. Van een dergelijke zwaarwichtige bewering mag worden verondersteld dat deze minimaal gesubstantieerd wordt. Overigens, in zoverre de verzoekende partij alludeert op speculaties, blijkt naar het oordeel van de Kamer van beroep genoegzaam uit het voorgaande en het gelijkkluidende bewijsmateriaal in het dossier, waaronder camerabeelden, screenshots en schriftelijke getuigenissen, dat de ten laste gelegde feiten meer zijn dan louter ‘speculaties’.

4.7. Naast hetgeen hiervoor reeds is uiteengezet onder supra 4.2., oordeelt de Kamer van beroep dat het verzamelde bewijsmateriaal consistent, geloofwaardig en gelijklopend is. De verzoekende partij haalt geen overtuigende argumenten aan die afbreuk doen aan het voorgelegde bewijs. In zoverre de verzoekende partij in zijn verklaring een reden aangeeft waarom hij bepaalde handelingen stelde, bv. wat betreft het ruiken aan handdoeken, het nemen van foto’s van een leerling, komen deze weinig overtuigend noch geloofwaardig over.

De Kamer van beroep oordeelt dat er voldoende gegevens in het dossier voorhanden zijn om naar recht en redelijkheid te mogen aannemen dat de tenlasteleggingen in hoofde van de verzoekende partij op afdoende wijze bewezen zijn.

4.8. In navolging van de verwerende partij neemt de Kamer van beroep dan ook aan dat de feiten bewezen zijn en dat ze op overtuigende manier de tenlasteleggingen onderbouwen.

Bovendien oordeelt de Kamer van beroep evenzeer dat de tenlasteleggingen afzonderlijk, minstens samen genomen, als tuchtfeiten kunnen worden aanzien.

4.9. Wat de strafmaat betreft, erkent de Kamer van beroep dat de weerhouden tenlasteleggingen zeer ernstig zijn. De verwerende partij heeft terecht geoordeeld dat de handelwijze van de verzoekende partij “*absoluut onaanvaardbaar is*”.

De Kamer van beroep tilt zwaar aan de houding van de verzoekende partij. Hij vertoont geen enkele vorm van schuldinzicht. Dat hij voor het overige naar behoren functioneerde, kan de ernst van onderhavige tenlasteleggingen allerminst verschonen.

De Kamer van beroep oordeelt dan ook dat de verwerende partij terecht heeft geoordeeld geen vertrouwen meer te kunnen hebben in de verzoekende partij waardoor een (toekomstige) tewerkstelling als personeelslid van de scholengroep GO! Next niet mogelijk is.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 2 juli 2024;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtsanctie ‘het ontslag’ wordt bevestigd met 9 stemmen voor (unaniem).

Enig artikel

De beslissing van 29 januari 2024 van de raad van bestuur van de Scholengroep ... waarbij de heer ... de tuchtstraf ‘het ontslag’ wordt opgelegd, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 2 juli 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen N. DE CALUWE, P. DE VIS en H. ELOOT en de heer G. VAN PASSEL, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heren J.-L. BARBERY en G. ACHTEN en mevrouwen S. VANSPEYBROECK en A. DE MAEYER, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

E. TIMBERMONT